

[Wilhelm]

levestandard, den rasler sædvanligvis ned til omkring $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$. Vores svar på det er det pensionsreformforslag og det forslag om uddannelsesløn, vi tidligere har fremsat, men som vi ikke har taget med i denne sammenhæng, fordi vores pensionsbeskatningsforslag selvfølgelig især nu skal gå ind i debatten om, hvordan vi beskatter disse store kapitaler, der er hobet op.

Vi synes med andre ord, det er helt rigtigt at lave en fordeling af livsindkomsten over livsforløbet, og her lader dette samfund meget tilbage at ønske. Man kunne gøre det samfundsmæssigt, og det finder vi egentlig er den bedste løsning, men vi har heller ikke noget imod, at folk selv – det kan være individuelt eller kollektivt gennem opsparing til pensionsformål – udjævner deres livsindkomst. Lad det være slået fast, som vi også gør det meget kraftigt i bemærkningerne. Men det skal ikke ske ved en skattemæssig favorisering, som øger fordringerne til det mangedobbelte, og som indebærer en asocial fordelingspolitisk virkning de forskellige befolkningsgrupper imellem. Det er det, der sker, uanset, som hr. Gammelgaard påpegede, at det er mange grupper, der har disse ordninger. Der sker en asocial omfordeling, fordi disse ordninger har helt forskellige beløbsstørrelser.

For 5-6 år siden – lad det være en kommentar til hr. Anders Poulsen, der mente, at VS var gået bag af dansen, jeg synes, der er noget, der tyder på, at vi er forud for dansen – for 5-6 år siden var vi ret alene med overhovedet at påpege problemet med disse kolossale pensionsopsparinger. Nu derimod erkender alle, at det ikke kan fortsætte uændret med disse privilegier, og så rejser spørgsmålet sig: hvordan griber vi ind? Her synes jeg, man må skelne væsentligt – selv om det nu er skatteordførere og ikke socialpolitiske ordførere, der sidder her – mellem lapperi og panikordninger på den ene side og så ordninger, der også indeholder elementer af en langsigtet pensionspolitik, på den anden side.

Det, vi foreslår, er også foreslået ud fra en idé om en langsigtet pensionspolitik, og det er jo ganske enkelt, som nogle har refereret, at pensionsopsparingen kan fortsætte, også den private, men uden disse skattemæssige privilegier, som andre kommer til at betale.

Det hidtidige forløb, både hvad angår indbetalinger, og hvad angår rentetilskrivninger, vil vi godtage på de vilkår, der – selv om det har været imod vores ønske – har eksisteret på det tidspunkt, da folk fik disse ordninger.

Hvis vi sammenligner med regeringens forslag, synes jeg, der er nogle vigtige principielle ting at drage frem. Regeringens forslag medfører en ulige behandling af formuer, afhængigt af anbringelsesformålet. Man giver forskellig behandling af formuer anbragt i hus, i pensionsordninger, i værdipapirer, i produktionsredskaber osv. VS' forslag er neutralt over for disse anbringelser. Regeringens forslag diskriminerer over for aktiv kapitalanbringelse fra kassernes side. VS' forslag er neutralt over for, hvordan man anbringer midlerne fra kasserne. Regeringens forslag indebærer en dobbeltbeskatning; det gør i øvrigt også socialdemokratiets forslag. VS' forslag har ikke skyggen af dobbeltbeskatning i sig. Regeringens forslag ændrer de vilkår, man har haft, med tilbagevirkende kraft, idet der jo ikke var forudsat beskatning på de allerede gennemførte pensionsopsparinger. VS' forslag laver ikke noget som helst med tilbagevirkende kraft.

Op det samlede resultat, hvis vi ser statsfinansiel på det: regeringens forslag indbringer 4-6 mia kr. om året. VS' forslag indbringer omkring et par og tyve milliarder kroner om året. Regeringens forslag giver ikke nogen ret til at træde ud af deres ordninger, til trods for at man ændrer vilkårene. Socialdemokratiets forslag giver heller ikke sådan en ret til at træde ud af ordningerne, til trods for at de har været overenskomstforhandlet og man ændrer vilkårene. VS' forslag bygger på, at de overenskomstmæssigt bundne opsparinger, som dette også repræsenterer, selvfølgelig må medføre, når vi nu ændrer for fremtiden, en kollektiv ret til at træde ud af ordningerne.

Når dette forslag kan indbringe et sådant kæmpebeløb, som burde få det til at indtage en central plads i diskussionen – og ingen har kunnet bestride, at det faktisk er det beløb, vi angiver i bemærkningerne, det drejer sig om – er årsagen ikke et eller andet fikum-dik, men ganske enkelt, at der er en kæmpeforskel på at beskatte før og beskatte efter, på at lave en løbende beskatning og først at lave en beskatning – med samme skatteprocent i øvrigt – efter at akkumuleringen har